

N:o 15.

Ank. till Riksd. Kansli den 30 April 1884, kl. 3 e. m.

*Memorial, i fråga om understöd från Riksbanken åt aflidne Ombudsmannen vid Riksbankens afdelningskontor i Göteborg
C. F. Jacobssons enka Maria Jacobsson.*

Från Fullmäktige i Riksbanken har till Banko-Utskottet ankommit en så lydande skrifvelse:

»Uti en till Fullmäktige stäld, samt af styrelsen för Riksbankens afdelningskontor i Göteborg insänd och förordad ansökning har aflidne Ombudsmannen vid sagda kontor, vice Häradshöfdingen C. F. Jacobssons efterlemnade maka Maria Jacobsson anhållit om Fullmäktiges medverkan dertill, att sökanden kunde varda för sin återstående lifstid tillerkänd något årligt understöd af Riksbankens medel.

Vid ansökningen fogade handlingar utvisa, att vice Häradshöfding Jacobsson, som var född den 25 Mars 1809 och den 18 December 1832 inträdde i statens tienst, utnämndes till ombudsman vid förenämnda afdelningskontor den 15 Januari 1847 och innehade denna befattning till den 30 April 1882, då han, vid fyllda 73 års ålder, på egen begäran, derifrån erhöll afsked;

att vid bouppteckning efter honom tillgångarne i boet befunnos uppgå till icke fullt 10,000 kronor, men skulderna deremot till öfver 37,000 kronor, samt

att sökanden är född den 19 Juni 1815 och således närmare 69 år gammal.

I ansökningsskriften anföres härförutom, att den år efter år tilltagande lånerörelsen vid Göteborgskontoret icke tillät Jacobsson att jemte sin befattning omhänderhafva saksförare- eller annat uppdrag, utan att hans inkomst var inskränkt till aflöningen för ombudsmanstjensten och

ersättning för kommissionärskap åt enskilda lånesökande; att detta senare bestyr visserligen inbringade något tusende kronor om året, men var också förenadt med risk att få betala lån, derest sådana på bedrägligt sätt af lånesökande tillkommit; att en sådan ersättningsskyldighet jemväl drabbade Jacobsson, i det han måste till följd af begångna förfalskningar utaf en lånesökande, som derförut hade afdelningskontorets fulla förtroende, återgälda till banken ett mycket betydligt penningbelopp, för åstadkommande hvaraf han, då det af honom genom omtanke och hushållning besparade kapital dertill icke förslog, nödgades anlita låneunderstöd; att det ungefärligen samtidigt härmed blef tjänstemännen vid afdelningskontoret förbjudet att befatta sig med kommissionärskap för lånesökande, hvarefter Jacobsson var hänvisad att för sig och familj lefva på den ordinarie löneinkomsten, med hvilken den så oförskyldt iråkade skulden skulle amorteras; att, huru stor sparsamhet än iaktogs, omständigheterna dock tvingade honom till förnyad skuldsättning, så att vid hans frånfälle tillgångarne i boet, på sätt förut nämnts, icke på långt förslogo att betäcka skulderna, deraf dock en del blifvit af fordringsegarne eftergifven och sökanden medgifvits behålla något af löseghenden, men att då sökanden i öfrigt saknade all annan tillgång, än den henne från afdelningskontorens enke- och pupillkassa tillkommande pension af 450 kronor årligen, sökanden vid sin framskridna ålder, som ej tilläte henne att försörja sig medelst arbete, vore försatt i en ganska bekymmersam och brydsam ställning.

I den skrifvelse, som medföljde den af styrelsen för afdelningskontoret i Göteborg till Fullmäktige öfverlemnade ansökningskriften, har kontorsstyrelsen anfört:

att ombudsmannen Jacobsson under en lång följd af år uti sin befattning ådagalagt en sällspord pligtrogenhet och flit samt, så länge hans krafter det medgäfvos, fullgjorde sina tjänstäligganden efter bästa förmåga;

att Jacobsson under den tid, det ännu var Riksbankens tjänstemän tillätet att befatta sig med s. k. kommissionsuppdrag, för ett ej ringa antal genom honom i afdelningskontoret belånade skuldebref, för hvilkas rättighet han ansvarat och hvilka sedan befunnits falska, måste vidkännas rätt betydliga förluster, som nödsakade honom att sätta sig i skuld;

att Jacobssons inkomster efter förberörda tid i väsentlig mån minskades, och att han blott något mer än ett år kom i åtnjutande af den honom vid afskedstagandet beviljade pension 2,500 kronor, samt

att fru Jacobsson, som inom kort ingår i sitt sjuttionde lefnadsår, icke eger någon utsigt att sig sjelf försörja.

Och har med afseende å dessa förhållanden kontorsstyrelsen på det varmaste tillstyrkt, att ett skäligt understöd årligen måtte sökanden beredas.

Med hänsyn till de af så väl sökanden som styrelsen för Riksbankens afdelningskontor i Göteborg anförda ömmande omständigheter och då Fullmäktige med afseende å möjligheten att för framtiden kunna i Riksbankens tjänst anställa och kvarhålla daglige personer anse det vara med Riksbankens ställning och sanna fördel förenligt att, på sätt tillförene i likartade fall med förevarande flerfaldiga gånger egt rum, undan nöd befria enkan efter en tjänsteman, som under en lång följd af år mot jemförelsevis obetydlig aflöning pligttroget och nitiskt tjänat Riksbanken, hafva Fullmäktige, med öfverlemnande af handlingarne i frågan, funnit sig manade hos Utskottet värdsamt hemställa, att Utskottet måtte hos Riksdagen göra framställning derom, att sökanden finge under sin återstående lifstid af Riksbankens medel åtnjuta ett årligt understöd af trehundra femtio kronor, hvarigenom, med den sökanden tillkommande pension af 450 kronor från afdelningskontorens enke- och pupillkassa, en årsinkomst af åttahundra kronor blefve sökanden beredd.»

Med afseende å hvad sålunda blifvit anfördt har Utskottet funnit sig böra hemställa,

att affidne Ombudsmannen vid Riksbankens afdelningskontor i Göteborg C. F. Jacobssons enka Maria Jacobsson må af Riksbankens medel bekomma ett årligt understöd af trehundra femtio kronor.

Stockholm den 29 April 1884.

På Banko-Utskottets vägnar:

I. LYTTKENS.

Reservation:

af Herr *Gumælius*.